

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Kamily Drábkové a soudců JUDr. Petra Fořta, Ph.D. a Mgr. Jiřího Straky ve věci

žalobce: [redacted], narozený [redacted], IČ [redacted]
bytem [redacted],
zastoupený advokátem JUDr. Jakubem Tomšejem, Ph.D.
sídlem Petra Slezáka 548/8, 186 00 Praha

proti
žalované: [redacted], narozená [redacted], IČ [redacted]
bytem [redacted],
zastoupená advokátem Mgr. Janem Koptišem
sídlem Široká 432/11, 370 01 České Budějovice

o zaplacení částky 11 000 Kč s příslušenstvím, o odvolání žalobkyně proti rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 5. 4. 2023, č. j. 26 C 481/2022-137,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně **se potvrzuje**.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na náhradě nákladů odvolacího řízení částku 6 243,60 a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám právního zástupce žalobce.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud prvního stupně zamítl žalobu, kterou se žalobkyně domáhala na žalovaném zaplacení částky 11 000 Kč s úrokem z prodlení 11,75 % ročně od 22. 3. 2022 do zaplacení a uložil žalované povinnost zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 17 169,23 Kč. Žalovaná částka představovala cenu studie „Rekonstrukce objektu [redacted] pro bytové účely – PRÍZEMÍ“, kterou žalobce pro žalovanou vytvořil a předal jí dne 14.9.2021 osobně a dne 16.9.2021 elektronicky a jejíž cenu jí vyfakturoval v březnu 2022. Žalovaná sjednanou a vyfakturovanou částku však žalobci neuhradila, jedno vyhotovení studie mu zaslala v březnu roku 2022 zpět a sdělila mu své výtky, které se vypracované studie týkaly. Po provedeném dokazování soud uzavřel, že objednané dílo bylo dokončeno a předáno, tedy provedeno, čímž žalobci nárok na zaplacení jeho ceny. Žalovaná, která tvrdí, že dílo má vady, neprokázala, že tyto vady vytkla žalobci bez zbytečného odkladu poté, kdy je zjistila nebo při náležité pozornosti zjistit měla. Svě výtky mu zaslala prokazatelně až 20. 3. 2022, z důkazů nevyplývá, že by tak učinila dříve a také po poučení soudu o důkazním břemenu ohledně tvrzení o vytčení vad žalovaná výslovně odkázala na rozbor studie zasláný žalobci v březnu 2022, tj. 6 měsíců po předání díla. Takovéto vytčení vad však nelze považovat za včasné. Kromě nikoliv včasného vytčení vad neshledal soud ani oprávněnost výtek. Hlavní argumentace žalované je, že vypracovaná studie nemá parametry projektové dokumentace pro stavební řízení. Současně však potvrdila, že autorizovanou osobou, se kterou spolupracovala, byl pan [redacted], který však v mezidobí zemřel a podklady nemohl zaštitit svou odborností. Oprávnění a odbornost žalobce byla k vypracování studie dostačující, studie mohla být podkladem pro vypracování projektové dokumentace, která však nebyla předmětem objednávky žalované u žalobce. Ten proto neměl žádný důvod domnívat se, že zadání nekoresponduje s potřebami žalované. Soud věc po právní stránce posoudil podle § 2586 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb. občanského zákoníku (dále o. z.), o smlouvě o dílo, kterou se zhotovitel zavazuje provést na svůj náklad a nebezpečí pro objednatele dílo a objednatel se zavazuje dílo převzít a zaplatit cenu. Podle § 2604 o. z. je dílo provedeno, je-li dokončeno a předáno. Podle § 2605 o. z. je dílo je dokončeno, je-li předvedena jeho způsobilost sloužit svému účelu. Objednatel převezme dokončené dílo s výhradami, nebo bez výhrad. Převezme-li objednatel dílo bez výhrad, nepřizná mu soud právo ze zjevné vady díla, namítne-li zhotovitel, že právo nebylo uplatněno včas. Právo na zaplacení ceny díla vzniká podle § 2610 provedením díla. Podle § 2615 o. z. má dílo vadu, neodpovídá-li smlouvě. Podle § 2618 o. z. soud nepřizná objednateli právo z vadného plnění, neoznámil-li objednatel vady díla bez zbytečného odkladu poté, kdy je zjistil nebo při náležité pozornosti zjistit měl, nejpozději však do dvou let od předání díla, a namítne-li zhotovitel, že právo bylo uplatněno opožděně. K procesní obraně žalované, že jí vznikla škoda spočívající ve zvýšení cen stavebního materiálu v mezidobí, soud s odkazem na § 1987 o. z. uvedl, že její pohledávka není způsobilá k započtení, neboť je nejistá a neurčitá. Zjišťování skutkových předpokladů vzniku této pohledávky včetně její výše by přesahovalo rámec tvrzení a dokazování řízení o pohledávce žalobce, které by nepřiměřeně zatížilo a zdrželo. Takový postup by byl v rozporu s principem ochrany věřitele před zdržováním řízení o jím uplatněné pohledávce složitým prokazováním protipohledávek dlužníkových, jak uvádí rozhodnutí velkého senátu občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 9. 9. 2020, sp. zn. 31 Cdo 684/2020. Žalovaná může svou pohledávku uplatnit u soudu jako samostatný nárok. Právo na úrok z prodlení, žalobci soud přiznal podle § 1970 o. z. ve výši podle nařízení vlády č. 351/2013 Sb. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky okresní soud rozhodl podle § 142 odst. 1 o. s. ř. a žalobci, s ohledem na jeho plný úspěch ve věci, přiznal náhradu účelně vynaložených nákladů sestávajících ze zaplaceného soudního poplatku 1 000 Kč, odměny zástupce za 5 a 1/2 úkonu právní služby po 1 540 Kč (převzetí a příprava zastoupení, předžalobní výzva, sepsání žaloby, duplika, účast na jednání dne 5. 4. 2023 v délce trvání přesahující dvě hodiny), paušální náhradu hotových výdajů právního zástupce za 6 úkonů po 300 Kč a náhradu jeho cestovních výdajů v částce 2 293 Kč za cestu z Prahy do Českých Budějovic a zpět osobním automobilem (podrobný rozpis uveden v odstavci 23. odůvodnění rozhodnutí).

2. Proti tomuto rozsudku se včas odvolala žalovaná, která namítala, že se soud nedostatečně a nesprávně vypořádal s otázkou vymezení předmětu díla a jeho určitosti a srozumitelnosti na základě ujednání účastníků, kteří k tomu měli rozporná tvrzení (podle žalobce šlo o projektovou studii, podle žalované o projektovou dokumentaci). Soud tudíž nezvažoval primárně otázku platnosti samotné smlouvy o dílo s ohledem na § 553 o. z. Právní vztah účastníků posuzoval z hlediska jejich rovnocenného postavení jako podnikatelů, nezohlednil, že se ve skutečnosti jedná o vztah podnikatele a spotřebitele a nezvážil, do jaké míry splnil žalobce před smluvní povinnosti dle § 1811 o. z. ve vztahu k platnosti uzavření smlouvy. Jako vytknutí vad neposoudil obsah SMS zprávy žalované ze dne 21. 9. 2021 obsahující požadavek na potřebu změn vypracované studie - varianty bez garáže a potřebu dalších informací ohledně plánu. V lednu 2022 pak žalovaná další SMS zprávou žalobce informovala o tom, že studie je málo a potřebuje s ním probrat plán. Podle ní měly být tyto důkazy vyhodnoceny tak, že žalobcem zpracované dílo nespĺňuje zcela sjednané podmínky z hlediska obsahu a rozsahu a je tedy stále nedokončené. Dne 16. 9. 2021 byla studie žalované zaslána elektronicky, se žalobcovým vědomím, že se jedná o tzv. průběžnou verzi mající kontrolní účel a nejde o verzi finální a dokončenou, což potvrzují jasně formulované požadavky vůči žalobci na předložení projektové dokumentace označované žalovanou „plánky“, jejíž předání předpokládala až po vystavení faktury dne 11. 3. 2022. Proto žalovaná zaslala žalobci 20. 3. 2022 rozbor studie a vrátila mu fakturu s tím, že bez projektové dokumentace nemůže zahájit rekonstrukci. Soud zamítl chybně důkazní návrh žalované na hodnocení České komory autorizovaných inženýrů ve vztahu k podmínce provedení díla. Není zřejmé, z jakých důkazů soud vycházel v závěru o odborné způsobilosti žalobce k provedení předmětného díla. Žalobce, vzhledem ke svému vzdělání, není odborně způsobilý a není oprávněn provozovat podnikatelskou činnost v oboru „projektová činnost ve výstavbě“. Není správný závěr soudu o neurčitosti a nejistotě pohledávky uplatněné žalovanou jako obrana, jelikož žalovaná při jednání uvedla, že jde o pohledávku z titulu náhrady škody a z jejích tvrzení je možno učinit i konkrétní výpočet její výše, když v důsledku inflace se zvýšila cena zakázky za rekonstrukci o 40 %, takže by žalovaná hradila namísto původní finální částky 100 000 Kč částku o 28 571 Kč vyšší. Důkazy o nákladech rekonstrukce soud žalované nepřipustil. Navrhovala, aby prvoinstanční rozsudek byl zrušen pro nepřezkoumatelnost a věc vrácena okresnímu soudu k dalšímu řízení.
3. Žalobce s odvoláním žalované nesouhlasil, rozsudek soudu prvního stupně považoval za věcně správný a navrhoval jeho potvrzení. Namítal, že řada tvrzení uvedených žalovanou v odvolání jsou novými tvrzeními, která nebyla před soudem prvního stupně uplatněna. Předmět díla byl vymezen jednak v dokumentu „Zadání pro projektovou studii, řešení rekonstrukce a dostavby RD [redacted]“ a jednak v e-mailové korespondenci, kde žalobce přesně uvedl rozsah díla, které se za sjednanou odměnu zavazuje provést, které byly v řízení provedeny jako důkaz. K tvrzení ohledně nesplnění před smluvních povinností dle §1811 o. z. žalobcem uvedl, že bylo povinností žalované tvrdit a prokazovat veškeré skutečnosti, z nichž dovozuje případnou neplatnost smlouvy. Žalobce postupoval v souladu s právními předpisy a žalovaná v tomto směru ani v průběhu plnění smlouvy ani během řízení před soudem prvního stupně nevznesla žádné výhrady. Správné jsou skutkové závěry okresního soudu ohledně včasnosti vytknutí vad. Z komunikace mezi účastníky v době předání díla je zřejmé, že žalovaná dílo bez výhrad přijala, pouze avizovala, že bude od žalobce možná vyžadovat další vícepráce, neboť vymyslela variantu „B“, bez garáže. Pro svá tvrzení, že vady vytykala již v průběhu července a srpna 2021, nenavrhla žádný důkaz. Navíc jde o tvrzení nelogická, neboť není jasné, jak by v těchto měsících mohla vytykat vady díla, které jí bylo předáno teprve v září. Neurčitá pak byla i její tvrzení o vytknutí vad v březnu 2022. Žalobce se ohrazuje proti tvrzení žalované, že v podstatě provedl jednostrannou změnu předmětu díla“, když naopak splnil vše, k čemu se vůči žalované zavázal. Žalovaná uvádí, že dílo od něj nikdy nepřevzala v listinné podobě, ač v řízení před soudem prvního stupně bylo osobní předání díla 14. 9. 2021 učiněno nesporným. Její obhajoba spočívá převážně v tom, že v březnu následujícího roku dílo žalobci vrátila. Ve vztahu ke vznesené námitce započtení žalobce poukázal na rozhodnutí Krajského soudu v Č. Budějovicích, sp. zn. 22 Co

1475/2020, v němž soud s odkazem na usnesení Velkého senátu Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 31 Cdo 684/2020, učinil závěr, že pohledávkou nejistou a neurčitou je pohledávka, u níž není známa její výše ani není postaveno najisto, zda škoda na straně žalovaného vznikla a zda v příčinné souvislosti s tvrzeným porušením povinností na straně žalobce. Ke svým nejasným tvrzením žalovaná ani nepředložila žádné důkazy.

4. Odvolací soud projednal věc v mezích vyplývajících z odvolání (§ 212 o. s. ř.) a přezkoumal napadený rozsudek podle § 212a odst. 2, 3 a 5 a § 205 odst. 2 o. s. ř., přičemž přihlížel k vadám řízení, které mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci podle § 212a odst. 6 o. s. ř.
5. Odvolání žalované není důvodné.
6. Soud prvního stupně provedl dokazování v rozsahu potřebném pro rozhodnutí, provedené důkazy řádně zhodnotil a vyvodil z nich správná skutková zjištění, která zcela přesně a správně posoudil i po stránce právní. Odvolací soud neshledal v jeho postupu ani žádná procesní pochybení, která by měla za následek nesprávné rozhodnutí ve věci. Z provedených důkazů nepochybně vyplývá, že předmětem smlouvy uzavřené mezi účastníky bylo zpracování projektové studie, jak je výše konkretizována, že žalobce dílo pro žalovanou provedl podle jejích požadavků a předal jí je, avšak žalovaná mu nezaplatila dohodnutou cenu.
7. Účastníky uzavřená smlouva je též odvolacím soudem posouzena jako smlouva o dílo, která se řídí ust. § 2586 a násl. o. z. Podle § 2610 o. z. svědčí žalobci právo na zaplacení sjednané ceny díla, tj. žalované částky.
8. Z ust. § 2617 o. z. plyne odpovědnost zhotovitele díla za vadné plnění, tj. za vady díla při předání. Předpokladem úspěšného uplatnění jakýchkoli nároků z titulu odpovědnosti dodavatele za vady díla je včasné uplatnění práva z vadného plnění objednatel u zhotovitele. Podle ust. § 2618 o. z. soud nepřizná objednateli právo z vadného plnění, neoznámil-li zhotoviteli vady díla bez zbytečného odkladu poté, kdy je zjistil nebo při náležité pozornosti zjistit měl, nejpozději však do dvou let od předání díla a namítne zhotovitel, že právo bylo uplatněno opožděně.
9. Z dokazování vyplynulo, že dílo bylo žalované předáno v měsíci září 2021 ve formě písemné a též ve formě elektronické, žalovaná však své námítky vůči dílu uplatnila u žalobce až v měsíci březnu následujícího roku 2022. Odvolací soud souhlasí se závěrem soudu prvního stupně o tom, že nejsou žádné důkazy o dřívějším uplatnění práva z vadného plnění. Důkazem o včasném uplatnění vad není SMS komunikace mezi účastníky, jak namítá žalovaná ve svém odvolání, v němž ovšem obsah zpráv dezinterpretuje, neboť ve skutečnosti z nich vyplývá nikoli to, že měla výhrady vůči provedenému dílu, nýbrž že měla vůči žalobci požadavky ještě na další úkony nad rámec již provedených (zprávy z 21.9.2021 a z ledna 2022), jak správně uzavřel již soud prvního stupně.
10. Vedle práva na zaplacení ceny díla má žalobce též právo na zaplacení úroku z prodlení, které se opírá o ust. § 1970 o. z. ve spojení s § 2 nařízení vlády č. 351/2013 Sb., a to počínaje dnem následujícím po splatnosti předmětné faktury až do zaplacení.
11. Námítka nedostatku odborné způsobilosti žalobce k vypracování projektové studie není důvodná. Projektová studie není povinnou součástí projektové dokumentace ve smyslu vyhl. č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb. Jedná se o dokument, který je zpracováván zpravidla ve fázi předprojektové přípravy a jehož účelem je zachytit představu stavebníka o zamýšlené stavbě a jejím umístění v prostoru. Na rozdíl od projektové dokumentace, kterou může vypracovat pouze projektant, tj. fyzická osoba oprávněná podle zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, event. osoba, která má vysokoškolské vzdělání stavebního nebo architektonického směru anebo střední vzdělání stavebního směru s maturitní zkouškou a alespoň 3 roky praxe v projektování staveb (tzv. autorizovaná osoba), pro zpracování projektové studie takové kvalifikační předpoklady stanoveny nejsou. Správně proto uzavřel okresní soud, že žalobce byl pro provedení předmětného díla kvalifikován.

12. Správný právní názor zaujal okresní soud též v otázce procesní obrany žalované, kdy jí uplatňovanou pohledávku shledal nezpůsobilou započtení pro její nejistotu a neurčitost ve smyslu § 1987 o. z. Smyslem institutu procesní obrany je, se zřetelem na zásadu ekonomie řízení, umožnit sporným stranám majícím vzájemné nároky, jejich projednání v jednom společném řízení. Není však žádoucí, aby takový procesní postup měl efekt přímo opačný, tzn., aby řízení zkomplikoval nutností rozsáhlého dokazování a tím pádem oddálení konečného rozhodnutí ve věci. Tuto zásadu konstatně opakuje judikatura vyšších soudů, viz např. žalobcem zmiňované rozhodnutí Velkého senátu občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu, sp. zn. 31 Cdo 684/2020, které, mimo jiné, definuje nejistou a neurčitou pohledávku tak, že *„jde zpravidla o pohledávka, která je co do základu a (nebo) výše sporná (nejistá), a jejíž uplatnění vůči dlužníku formou námitky započtení vyvolá (namísto jednoznačného, tj. oběma dotčenými stranami akceptovaného zániku obou pohledávek v rozsahu, v jakém se kryjí) spory o existenci či výši pohledávky užití k započtení. ... Za nejistou či neurčitou nelze pohledávku považovat pouze proto, že ji dlužník neuznává (odmítá uhradit) nebo že je sporná (nejednoznačná) její právní kvalifikace; musí zde být objektivní nejistota, zda pohledávka vznikla a z jakého důvodu, popř. zda je splatná, kdo je jejím věřitelem či dlužníkem, jaká je její výše apod. S ohledem na smysl a účel § 1987 odst. 2 občanského zákoníku je pak zásadně nutné míru nejistoty ohledně aktivní pohledávky posuzovat relativně, ve vztahu k pohledávce pasivní; za nejistou či neurčitou lze aktivní pohledávku považovat zpravidla toliko tehdy, je-li míra nejistoty ohledně ní vyšší, než je tomu v případě pasivní pohledávky.“*
13. Tvrzená pohledávka žalované z titulu náhrady škody vůči žalobci, založená pouze na obecném tvrzení o vzrůstu cen stavebních materiálů a potažmo zvýšení ceny rekonstrukce její nemovitosti, je nejistá a neurčitá, s větší mírou nejistoty než u pohledávky žalobce. Její uplatnění v rámci obrany by vyvolalo rozsáhlé dokazování ve směru naplnění předpokladů odpovědnosti žalobce za škodu, tj. porušení povinnosti, vznik škody jako majetkové újmy žalované, příčinná souvislost mezi nimi, případně i zavinění. Započtení takové nejisté a neurčité pohledávky vylučuje § 1987 o. z. Tato okolnost ovšem nebrání žalované, aby svůj nárok vůči žalobci uplatnila samostatnou žalobou.
14. Ve zbytku odkazuje odvolací soud pro stručnost na vyčerpávající odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí.
15. Namítá-li žalovaná nesplnění povinností žalobce coby podnikatele ve vztahu k spotřebiteli, tyto povinnosti nijak nekonkretizuje a navíc jde o nepřipustnou novotu ve smyslu § 205a o.s.ř., neboť tuto námitku v řízení před soudem prvního stupně vůbec neuplatňovala.
16. Odvolací soud rozhodnutí soudu prvního stupně jako věcně správné potvrdil podle § 219 o. s. ř.
17. O náhradě nákladů odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 224 odst. 1 o. s. ř. Zcela úspěšný žalobce má právo na plnou náhradu nákladů řízení v celkové výši 6 243,60 Kč. Náklady řízení zahrnují odměnu právního zástupce za 2 úkony právní služby (vyjádření k odvolání a účast na jednání odvolacího soudu) podle § 7 bod 5, § 8 odst. 1 a § 11 odst. 1 písm. g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, v částce 1 540 Kč/úkon, paušální náhradu jeho hotových výdajů podle § 13 odst. 1, 3 advokátního tarifu za 2 úkony právní služby po 300 Kč /úkon, náhradu cestovních výdajů za cestu veřejným dopravním prostředkem z Prahy do Českých Budějovic a zpět, podle § 13 odst. 1 advokátního tarifu, 2x 290 Kč, náhradu za promeškaný čas strávený na cestě podle § 14 odst. 1, 3 advokátního tarifu za 9 započatých půlhodin po 100 Kč/započatá půlhodina a 21 % DPH v částce 1 083,60 Kč podle § 137 odst. 3 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není dovolání přípustné.

Nesplní-li povinná řádně včas povinnost, kterou jí toto rozhodnutí ukládá, může se oprávněný jejího splnění domáhat na návrh soudním výkonem rozhodnutí či exekucí.

České Budějovice 18. října 2023

Mgr. Kamila Drábková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Zdeňka Boušková.